

Rehepapp

145. hooaeg

TAUNO AINTSI OOPER

Rehepapp

URMAS LENNUKI LIBRETO ANDRUS KIVIRÄHKI ROMAANI AINETEL

MUUSIKAJUHT JA DIRIGENT PAUL MÄGI

DIRIGENT TAAVI KULL

LAVASTAJA MARKO MATVERE

LAVAKUJUNDUS JA KOSTÜÜMID IIR HERMELIIN

VALGUSKUNSTNIK IMBI MÄLK

KOREOGRAAF MARIKA AIDLA

KONTSERTMEISTER MADE SÕLG

KOORMEISTER PIRET TALTS

KOORI KONTSERTMEISTER KATRIN NUUME

INSPITSIENT ÜLLE TINN

SUBTIITRID RAGNE SAUL

TEGELASED:

REHEPAPP SANDER

NÕID MINNA

LIINA

REIN

TEENIJA LUISE

KUBJAS HANS

SULANE JAAN

MÕISAPREILI

ÄRNI

IMBI

LUMEMEES

ÕUNA-ENDEL

KATK

KURAT; SANDRI KRATT

HINGED

KÜLARAHVAS

MÕISARAHVAS

CVd, ooperikoori ja sümfooniaorkestri koosseisud www.vanemuine.ee

Romaan on romaan ja ooper on ooper. Mina ooperit kirjutada ei oska, aga mul on hea meel, kui mul on õnnestunud oma romaaniga inspireerida neid, kes oskavad. Eks kultuur just sedasi toimibki: üks looja saab innustust teisest ning sünnib uus, suverääne kunstiteos. Ma ei tunne ennast mitte mingil moel „Rehepapi” ooperi autorina, ei saagi tunda. Tunnen end hoopis modellina, kes ootab huviga portree valmimist. Kuidas on kunstnik mind (minu romaan) näinud ja tõlgendanud? Ma ei oota fotot ega koopiat. Ootan ooperit.

Andrus Kivirähk

I VAATUS

November

Ühel määrdunud maal elab kummaline rahvas. Hing püsib vaevu sees, aga soovunelmad kannustavad inimesi ikka ja jälle tegema tegusid, mis pole ei kenad ega mõistlikud. Selle väikese rahvakillu tasakaalu järele valvab kogukonna vanem, rehepapp Sander.

Jaan ja seep

Sündmused algavad sellega, et Sandri tarre kantakse valukrampides tõmblev sulane Jaan, kes on mõisa aidas vargil käies suures apluses riiulil olnud seepi söönud. Sander on totaka sulase pidevast tohterdamisest juba väga tüdinenud, aga halastab siiski... Sulane kantakse sauna, et seep tema sisikonnast vihtadega välja peksta.

Hingedepäev

Hingedepäeval on sel väikesel rahval komme oodata külla surnud esivanemate hingi. Nõnda avaneb meile pilt, kuidas leskperemees Rein ja tema tütar Liina sauna kütavad ja hingede külaskäiguks valmistuvad. Ja hinged tulevadki. Kuid surm pole neid sugugi maha rahustanud.

Sandri kratt

Sandri ustav kratt teatab, et omaküla Imbi ja Äрни varastavad rehepapi puuriidast halge ning nimetab kõiki surelikke ahneteks ja täitmatuteks varasteks. Sander õigustab mõõdukat varastamist ja tunneb südames kaasa oma rahvale, kes sellel pimedal ja külmal maal elab.

Mõisaelu

Mõisateenijad Luise ja Hans korrastavad parunessi garderoobi. Luise on ahastuses, sest kõik katsed Hansu tähelepanu ning armastust võita jooksevad tühja või lõpevad piinlikult. Ka on temasugusele peenele tüdrukule häbiks tõik, et külaloll, sulane Jaan, on temast kõrvuni sisse võetud ega häbene seda kõva häälega kuulutada. Omad asjad on ajada ka Sandril ja Kuradil, keda küll tihti appi kutsutakse, kuid näost-näkku näha ei taheta.

Õuna-Endli kosjarajad

Räägu peretütar Liinale tuleb isa Reinu mahitusel kosja ropu suuga külamees Õuna-Endel, kelle elu keerleb esmavajaduste ümber. Reinu tütrele on säärane kosilane sügavalt vastik. Nagu Luisegi, nii ihkab ka tema mõisateenija Hansu tähelepanu ja armastust.

Segadus mõisas

Koju käima tulnud noorpreili peab mõisasaalis saksarahvaga suurt ning lõbusat pidu. Hans armub teda õrritavasse mõisapreilisse ülepeakeela. Armukade Luise näeb seda (tema jaoks nii valusat sündmust) pealt. Hans pühendab oma edaspidise elu armastusele. Armastades kättesaamatut, kõrgemast soost naist, avastab mees, et ta suudab luuletada.

Mardisantism

Purjutav saksarahvas siirdub mõisasaalist harmooniliselt ahne paarikese, Imbi ja Äрни juhtimisel küla peale marti jooksmale. Rehepapp

Sander ei taha vastikutele külalistele kasti pakkuda. Imbi ning Äрни on tänu kaasatunud sakslastele julgust täis ja kasutavad juhuslikult, et kätte maksta ning suurt meest alandada. Maskide taha varjunud hullunud mardid loobivad Sandri kividega veriseks.

Rehepapp ja maa

Sander lakub ennast haletsedes ahju peal haavu, mõtiskledes ahnusest, täitmatusest, tänamatusest ja iseenda surmast.

Hansu häda

Kubjas Hansu armuvalu on arenenud hulluseks. Ta otsustab teha krati, kes mõisapreili öösel süngist ära varastaks ja tema tarre tooks. Ta tutvustab sõber Sandrile oma plaani ning tormab ummisjalu kratti ehitama. Rehepapi õpetussõnad kuidas Kuradilt, ilma oma hinge müümata, kratile elu sisse saada, jäävad tal selletõttu kuulmata.

Isa ja tütar

Liina, kellele isa valitud kosilane - Õuna-Endel - tülga on, kaebab oma häda Sandrile, kellest aga seekord palju abi pole. Vihane isa Rein leiab tütre rehepapi juurest ja lohistab viimase ähvarduste ning vägivallega tagasi koju.

Lumest kratt

Kubjas Hans on segase peaga ehitanud ebatraditsioonilise krati. Suures õrnuses on mees oma krati puhtast valgest lumest voolinud.

Põrguloom osutub osavaks jutuvestjaks, kuid teatab oma ehitajale üllatuseks, et kratid ei saagi inimesi vedada. Hans toibub hetkeks armuhullusest ning mõistab, et tema elu on läbi. Mõisapreilit ta ei saa, hing on kuradile müüdud ja lumi on teadagi vaid vesi või aur, mis tuleb ning läheb nagu taevast tahab.

Sander on väsinud

Päeva loojudes kahetseb Sander omaette ahastades, et ta pole kõikvõimas ning väsimatu kangelane, kes kõikide nõrkade inimlaste hädad ja vaevad enda kanda suudaks võtta. Sander mängib taas mõttega iseenda surmast, igavesest puhkusest.

II VAATUS

Kes ei vajaks armastust

Sander külastab üle pikkade aastakümnete võpsikus elavat nõida Minnat, kellega tal nooruses armulugu oli. Üheskoos püütakse leida kavalat lahendust külanoorte keerukale armastuse - ahelale. Muuseas kerkib ka küsimus: „Kas vana arm ikka roostetab?”. Nõial on vastus varnas.

Armastus ajab Jaani nõia juurde

Nõid Minna juurde on leidnud tee ka kiimas sulane Jaan, kes teenija Luiset ihaldab. Kiuslik nõid soovitat Jaanil iseenda sitast ja tagumikukarvadest võlupirukas küpsetada ning oma ihaldusobjektile kinkida. Nõnda saavat naine kohemaid tema omaks.

Hansu armuvalu

Lumest kratt pole küll võimeline kandma mõisapreilit Hansu sängiservale, kuid see eest on tal osav suuvärk. Hans on oma imekrati lugudest lummatud, aga Sander pole sugugi eile sündinud ja tema südant juba lumest põrgulise loba ei soojenda.

Sander asub tegudele

Rehepapp on otsustanud, et kui taevas ei taha armastajaid kokku viia, siis tuleb temal taas tegutsema asuda. Kuid armusõlmed on juba liiga sassis.

Taevas tõmbub tumedaks

Sandri selgesse salaplaani sekkub oma karvase käega saatuse – Katk. Minevik ning valesti tehtud teod ei jäta vana meest kuidagi rahule. Taas otsib ta teed nõid Minna, oma noorusarmastuse, juurde. Kuid rohtunud radadel kõndides hargnevad armid lahti.

Katk

Ühine vaenlane ühendab kõiki ja sedakorda on nii küla- kui mõisarahvas valmis kuulama mõistuse häält, ehk rehepapp Sandri plaani. Üheskoos ja ühel meelel tegutsedes suudetakse surmast hoiduda.

Sander viib noored kokku

Mees võib oma meeltes kõik armastuse segadusesõlmed lahti harutada, kuid saatuse on suurem. Kangelastelt ei küsita kunagi ja kõige kaduva eest tuleb tasuda taevale. Või põrguvürstile. Ning kui tasumise tund on käes, ei küsita enam võlgade tegija järele. Võlgu maksma kõlbavad kõik, kel hing sees.

Lõppmäng

„Kui aega pöörata saaks veel, ei värv lahti jääks. Ei ununeks siis lukust uks, ta kriuksuv hingekääks”, laulavad rehepapp Sander ja nõid Minna teine teisel pool Toonelat. Aeg on halb isand unustatud armastusele. Mis kõik oleks võinud olla, kui õigel hetkel õiged sõnad ning mõtted huulile oleksid pääsenud...

2013. aasta septembrikuu seisuga avanes Google'i otsingureale trükitud sõna - „rehepapp” - peale kõige esimesena link viitega foorumile - raamatu „Rehepapp” mõttest. Keegi palus alandlikult, et talle teoses peituva fenomeni olemust selgitataks. Appitõtanud kenad inimesed püüdsid üht-teist ka pakkuda, aga rahuldav sõnastus jäi sündimata. Peale romaani ilmunist 2000. aastal said väljenditest „rehepappi tegema” ja „rehepaplus” ruttu eesti poliitikute lemmikud. Tõepoolest, rehepapp on muhe eesti mees ja rehepaplus on muhe sõna asendama selliseid halvamaigulisi ning häbenemapanevaid sõnu nagu silmakirjalikkus ja topeltmoraal. Elagu muhedus!

Marko Matvere

Lavakoolis õppides avastasin enda jaoks säärase lavastaja nagu Peter Sellars. Väga palju kirjutati tema ooperilavastustest ja loomulikult vaatasin siis huviga ka mõned ära. Aga hoopis rohkem kui tema lavastajavõtted, hakkas mind tollal paeluma kaasaegne ooper ise. Eriti lavastus „Nixon Hiinas”, mis tundus ühe ooperikauge nooruki jaoks lausa midagi maailmamuutvat.

Läks mööda ligi kümme aastat, kui ühel päeval helises telefon ja uuriti, et ega ma juhuslikult ei tunne huvi ooperi libreto kirjutamise vastu. Olin tolleks ajaks kirjutanud küll mõningaid laulusõnu, aga ikkagi tundus see pakkumine tollal väga ehmatav. Ütlesin ausalt, et pole mõelnud ja sinnapaika jutt jäi. Aga pärast seda hakkas libreto, kui drama-turgiline vorm, natuke kummitama. Lugesin mõned libretod läbi ja tekkis väike tahtmine kunagi proovida.

Tauno Aintsiga puutusin kokku koostöös esmakordselt Emajõe Suveteatri lavastuse „Hulkur Rasmus” (2005) juures. Kirjutasin tookord mõnisteist lauluteksti, millele „keegi” pidi viisid tegema. Selleks „kellekski” osutus Tauno Aints. Kui ma lõpuks tulemust kuulsin, olin ikka väga üllatunud, et kuidas keegi saab neis tekstides luua täiesti oma maailma, mis on tunduvalt huvitavam, kui see, mida ise kujutleda suutsin. Sellest ajast peale oleme Taunoga töodes kohtunud ja ta on mind alati kuidagi arusaamatult käivitanud.

Kui oli selge, et „Rehepapi” kirjutab Tauno Aints, siis tekkis väike loominguline kadedus Tõnu Oja suhtes, kes pidi algselt libreto kirjutama. Aga Tõnul oli palju tööd ja kui ta lõpuks loobus, küsis Tauno, et kas ma ise ei teeks? Loomulikult ma teeks! Seda enam, et algmaterjal, Kivirähki „Rehepapp”, oli tuttav ja väga huvitav materjal, mida olin selle ilmumisest saati kapinurgal hoidnud, lootuses sellega kunagi töös kokku puutuda.

Kirjutama hakates aga asi enam nii lihtne ei olnud. Ühes olime Taunoga siiski algusest peale väga kindlad – et romaani alapealkiri ei ole autoril ilmaasjata „November”. Sealt edasi tekkisid ka allegoorilised variatsioonid sündmustele. Valisime tegelasi nii- ja naa-pidi. Lõpuks sai ka seltskond kokku. Põhilised jõujooned olid seega teada ja kirjutamine läks lahti.

Kui lõpuks esimene ring tekstile peale sai, oli selge, et retsitatiivset osa on lootusetult palju. Õnneks on Tauno Aintsil lisaks muudele väärtustele ka ülitugev toimetajavaist udupeene tajuga liikus ta selles tohutus jutustavas ja kujunditest kubisevas käsikirjas ning aitas tugevalt kaasa, et selekteeruks olulisem. Sealt edasi oli juba kõik suhteliselt vormistamise küsimus.

Lühidalt tundub kõik lihtne ja valutu, aga pikemalt järele mõeldes pole enam küll väga kindel, kas kunagi enam säärase töömahuga tegemist julgeksin ette võtta. Selle ajaga on tekkinud kahjuks ka mingid eelarvamused, mida peaks libreto endas sisaldama, kuidas peaks lahendama tegevuslikumaid stseene, millest kontseptuaalselt lähtuda jne. Lapates klaviiri oli kohati ikka väga segane tunne – kuidas see kõik on järsku sündinud? Aga sündinud ta oli. Ja „sündinud” heas mõttes.

Mis mind isiklikult ooperi juures paelub on see, et Tauno on kuidagi väga sisuliselt tabanud „Rehepapi” kui algteose üldist olemust. Kuigi see keskkond, kus Kivirähk oma tegelasi liigutab, on pealtnäha raske ja rusuv, siiski hakkavad mõlemal autoril (Kivirähk, Aints) joonistuma harmooniad, mida „lõhutakse” teadlikult ja liigutakse järk-järgult aina suurema üldistuse suunas. Kusjuures – unustamata rõõmu ja huumorit, mis muusikas ei olegi nii lihtne kui võib tunduda. Kuidas need kaks autorit oma loomingus mängivad, teeb mind siiani kadedaks. Aga see on innustav kadedus. Täna sel päeval oskan neile mõlemale vaid tänulik olla, et nad on mind rikkamaks muutnud.

Urmas Lennuk

Heliloojale ei ole suuremat väljakutset kui kirjutada kahevaatuseline ooper. Alates idee sünnist on kogu protsess sisaldanud palju erilisi hetki ja kestnud peaaegu kolm aastat.

Kivirähki kirjanduslik maailm on mind alati vaimustanud just oma karakterite, ootamatuste ja kujundite poolest. Ka muusikalises maailmas pean just neid nimetajaid väga olulisteks. Loomulikult seisnes probleem valikutes - mida välja jätta ja kuidas moodustada uus tervik? Koostöös Urmas Lennuki ja Marko Matverega kujunesid jõujooned, millele tuginedes valmis libreto. Lisaks inspireeris mind lavastuse kunstniku Iir Hermeliini selge kontseptsioon. Kogu ooperi kirjutamise perioodil toetas ja kõige paremas mõttes juhendas mind „Rehepapi” muusikajuht ja dirigent maestro Paul Mägi.

Koostöö Urmasega on mind alati tiivustanud ning libreto valmimisel, tundus eesootav töö mahukas, kuid arusaadav. Natuke hirmutavalt mõjus muidugi terviku tunnetamine. Oli vaja leida sobiv suhe laulude, dialoogide, kõneteksti ja retsitatiivide vahel ning luua muusikaline võrgustik, mis aitaks koos hoida peaaegu kahte tundi muusikat. Kuigi ma sain ooperi kirjutamisel mõnegi rolli puhul lähtuda konkreetsest esitajast - näiteks teadsin juba üpris alguses, et rehepapp Sandrit hakkab laulma Tõnis Mägi - siis veel prooviprotsesside käiguski muutsin partituuri pidevalt, sõltuvalt sellest, kuidas üks või teine roll laval oma elu elama hakkas ja kuidas orkester proovides kõlas. Seega on lõppversiooni valmimisele kaasa aidanud ka lauljad, orkestrandid ja kontsertmeistrid.

Erinevate väljendusvahendite kasutamine pakkus mulle palju puhangulisi hetki. Samas oli palju peamurdmist sobiva tasakaalu leidmisega. Loominguliselt oli väga keerukas leida väljenduslaadi, mida kasutavad ebameeldivad tegelaskujud - kui nad minu kujutluses laulma hakkasid, kadus nende karakterist kõige iseloomulikum osa. Tegelikult sellised inimesed ju ei laula ja just muusika puudumine ilmestab neid kõige enam. Paljude lahenduste leidmine vajab kombinatsioone eri kompositsioonivõtetest ja palju aega. Minu jaoks oli kõige suuremaks inspiratsiooniallikaks vastuolu ooperimaailma ja „Rehepapi”-maailma vahel. Mulle meeldib arvata, et sündisid muusikalised lahendused, mis muutsid ka oma teguviisidelt eemalolevad tegelaskujud korraks justkui omadeks ja mõistetavateks. Rääkimata ülejäänutest. Olen töö käigus kogenud väga palju usaldust, mõistmist, loomingulist tolerantsi ja meeskonnatunnet.

Suur tänu selle eest!

Tauno Aints

TAUNO „Helilooja” AINTS

on lõpetanud M. Härma nimelise Tartu 2. Keskkooli, Viljandi Kultuurikolledži levimuusika eriala ja Eesti Muusikaakadeemia kompositsiooni eriala cum laude Lepo Sumera ja Helena Tulve klassis. Täiendanud end Tõnu Kõrvitsa juures orkestreerimise alal. Aastast 2002 töötab ta Tallinna Muusikakeskkoolis muusikateoreetiliste ainete õpetajana, 2002-2007 oli tegev ansamblis Genialistid ja aastail 2007-2008 resideeriv helilooja Eesti Rahvusmeeskoori juures. Aints on 2007. aasta Riho Pätsi Koolimuusika Fondi stipendiaat ning 2009. aasta Heino Elleri muusikapreemia laureaat. Ainti senistest töödest on enim avalikkuse tähelepanu pälvinud 2007. aasta laulu- ja tantsupeoks valminud seade Gustav Ernesaksa lastelaulust „Rongisõit”, lavaline kantaat „Aeg armastada”, mis kanti ette 2009. aasta Birgitta festivalil, Eri Klasi juubelietendusel, 2010 Vanemuise teatris esietendunud tantsulavastus „Mowgli” (lav Mare Tommingas) ning 2011 Nargenfestivalil esietendunud ballett „Helde puu” (lav Marina Kesler). 2012 esietendus Rahvusooperis Estonia Tauno Ainti muusikale loodud Toomas Eduri ballett „Modigliani - neetud kunstnik”. Arranžeerijana on Aints teinud viljakat koostööd Liisi Koiksoni, Lenna Kuurmaa, Tõnis Mägi, Sepo Seemani ning teiste nimekate Eesti artistidega. Ainti loomingulist mitmekülsust ilmestab kujukalt 2006. aastal rahvusvahelist tähelepanu pälvinud Veljo Tormise ja ansambli „Metsatõll” seadetest sündinud kava „Raua needmine”.

URMAS „Libretist” LENNUK

Lennuk on lõpetanud 1990. aastal Tamsalu keskkooli, Seejärel õppis ta 1992-1993 Tallinna Pedagoogilises Instituudis eesti keelt ja kirjandust ja 2000. aastal lõpetas EMA Kõrgema Lavakunstikooli lavastaja erialal. Ta on töötanud Tamsalu kultuurimaja kunstilise juhina, Saue keskkoolis eesti keele ja kirjanduse õpetajana ning haljastusfirma Lennuk ja KO haljastustöölise ja töökorraldajana. Alates 2001. aastast oli Lennuk Rakvere teatri kirjandusala juhataja, dramaturg ja lavastaja, ka on ta töötanud kõrgema lavakunstikooli dramaturgia õppejõuna. Aastatel 2011-13 oli Urmass Lennuk Vanemuise draamajuht. Lennuk on Eesti Näitemänguagentuuri näidendivõistluse kahekordne võitja, tema näidenditest on lavale jõudnud „Kadrioru vanad”, „Rongid siin enam ei ...”, „Ellumõistetud”, „Taksitrallitajad”, „Boob teab”, „Jumalaema kiriku kellamees”, „Igavene kapten”, „Frankenstein – mäng elu ja surmaga”, „Muinasjutumees”, „Koidula”, „Casanova”, „Päeva lõpus”, „Igavene kapten” ja „Kadunud tsirkus”. Ta on teinud ka kümme lavastust - „Iguaani öö”, „Vanaema õunapuu otsas”, „Hommikueine Tiffany juures”, „Vargamäe varjus”, „Tappa laulurästast” jt. Olnud teleseriaali „Õnne 13” stsenaarist.

PAUL „Muusikajuht” MÄGI

Asutas 1978 Eesti Raadio Kammerorkestri ning oli ka selle orkestri kunstiline juht ja peadirigent. 1984-1991 töötas Rahvusooperis Estonia dirigendina. Juhatanud külalisdirigendina Moskva Suures Teatris. Aastatel 1990-1994 oli Läti Riikliku Sümfooniaorkestri peadirigent ja kunstiline juht. Juhatas Läti RSO kontserte kuulsates kontserdisaalides Euroopas. 1995-2002 oli RO Estonia loominguline juht ja peadirigent. Alates 2004 töötab Uppsala Kammerorkestri kunstilise juhi ja peadirigendina ning 2011. aasta septembrist lisandus Vanemuise teatri muusikajuhi ja peadirigendi ametikoht. On juhatanud kontserte kõikjal Euroopas. Vanemuises on toonud välja lavastused: Verdi „Trubaduur”, Lehári „Lõbus lesk”, Massenet’ „Werther”, Tšaikovski „Jevgeni Onegin”, Aintsi „Rehepapp” ning 2014 Eduard Tubina ooperi „Reigi õpetaja”. Paul Mägi on tunnustatud džässviulidaja, kes on esinenud festivalidel Ungaris, Bulgaarias, Kuubas, Soomes, Saksamaal, Iirimaa, Inglismaal, USAs jm. On esinenud koos BBC ja Bostoni Sümfooniaorkestriga. Paul Mägi on Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia orkestridirigeerimise professor ja Stockholm Kuningliku Muusikaakadeemia külalisprofessor. Aastal 2013 valiti ta Rootsi Kuningliku Muusikaakadeemia liikmeks.

TAAVI „Dirigent” KULL

On sündinud Tallinnas. Lõpetas 2004. a Tallinna Muusikakeskkooli, kus õppis klaverit ning koorijuhtimist. Järgnesid õpingud Eesti Muusika - ja Teatriakadeemias koori- ning orkestridirigeerimise osakonnas. 2010 astus Taavi Kull Stockholm Kuningliku Muusikakõrgkooli magistrantuuri. Taavi on osalenud Neeme ja Paavo Järvi meistrkursustel. Ta on juhatanud selliseid orkestreid nagu Norrlands Operan SO, Gävle SO, Dalana Sinfonietta, Västeros Sinfonietta, Norrköpping SO, ERSO ning osalenud dirigendi assistendina ooperite „Wozzeck”, „La Bohème” ja „Peter Grimes” väljatoomisel. Dirigendina on osalenud „La traviata” ning mitmete kammer-ooperite väljatoomisel, nende hulgas Berliinis esietendunud Age Veeroosi kammer-ooper „Grid”. Alates 2014 Vanemuise teatri dirigent.

IIR „Kunstnik” HERMELIIN

Lõpetas 1997. aastal Eesti Kunstiakadeemia lavastuskunsti osakonna, aastatel 1997-1998 täiendas end Praha Näitekunsti Akadeemia lavastuskunsti osakonnas. Töötas õpingute lõpetamise järel vabakutselise kunstnikuna. Aastatel 2003-2012 töötas Tallinna Linnateatri peakunstnikuna ja alates 2012. aastast on ta taas vabakutseline kunstnik. Aastal 2013 kureeris eesti teatri festivali Draama alapealkirjaga „Ruumimaagia”. Eurovision Song Contest 2002 Estonia – visuaalne kontseptsioon ja lavakujundus koostöös A. Nurmela ja Ü. Markiga; J. Kilmi / R. Reinumägi mängufilmi „Sigade revolutsioon” filmikujundus, Euroopa Filmiauhindade gala lavakujundus Nokia Kontserdimajas 2010. On oma tööde eest saanud mitmeid erinevaid äramärkimisi ja preemiaid.

Olulisemad tööd Vanemuise teatris: Kundera „Jacques ja tema isand”, Stiles / Drewe „Inetu” , Kauksi Ülle „Taarka”, Shakespeare / Fanari ballett „Suveöö unenägu” , Ernits / Põldma / Pajusaar / Tungal „Detektiiv Lotte” , Luts / Ehala „Nukitsamees”, Kauksi Ülle „Peko”, Webberi „Ooperifantoom” ja Tubina ooper „Reigi õpetaja”.

MARIKA „Koreograaf” AIDLA

lõpetas 1987. aastal Tallinna Balletikooli. Samast aastast töötab Vanemuise teatris balletiartistina. Lisaks tantsulavastustele on osalenud ooperi-, opereti-, muusikali- ja sõnalavastustes. On teinud tantsuseadeid ja liikumisi lavastustele „Päkapikutajad ja kolekoll”, „Hamlet”, „Daamide õnn”, „Lööke taeva all”, „Hercules”, „Pühak”, „Ruja”, „Manon”, „Orpheus põrgus”. 2013 esietendus Sadamateatris Marika Aidla tantsulavastus „Armastusega, Bess”.

Rollid Vanemuises: tädi Pruun (Tšaikovski „Pähklipureja”, lav P. Isberg), Åse (Griegi „Peer Gynt”, lav M. Tommingas), Bertha (Adami „Giselle”, lav S. Feco), Minna Bernays (Pepeljajevi „Sigmund & Freud”), Valge Nõid (Lewise „Lõvi, nõid ja riidekapp”), Constanze (Mozarti „Don Juan”), Kütt (Volkonski / Tommingase „Väike prints”), Naine (Orffi „Carmina Burana”, lav M. Tommingas), Madame Capuletti (Prokofjevi „Romeo ja Julia”, lav M. Tommingas), Lumekuninganna, Rooside kuninganna (Tšaikovski „Pähklipureja”, lav M. Tommingas), Bamby ema (Austeri „Bamby”, lav J. Savolainen), Linda („Exitus”, lav D. Hartšenko), Mercedes (Minkuse „Quiteria pulm”, lav V. Jansons), Bertalda („Undiin”, lav D. Hartšenko), Prostituut (Piazzolla „Armastuse tango”, lav M. Murdmaa) jpt.

MARKO „Lavastaja, Rehepapp Sander” MATVERE

on eesti näitleja, laulja ja lavastaja.

Pärast Tallinna Riikliku Konservatooriumi lavakunstikateedri lõpetamist 1990. aastal asus ta tööle Tallinna Linnateatrisse. Tema olulisemateks rollideks on Mercutio (Shakespeare'i „Romeo ja Julia”), Simone (Visconti „Rocco ja tema vennad”), Tartuffe (Molière'i „Tartuffe”), Athos (Dumas' / Nüganeni „Kolm musketäri”), Septimus Hodge (Stoppardi „Arkaadia”), Hamlet (Shakespeare'i „Hamlet”) jpt.

Matvere muusikalirollide hulka kuuluvad näiteks: Georg (Vadi „Georg”), Javert (Schönbergi „Les Misérables”), Insener (Schönbergi „Miss Saigon”), Kuningas (Rodgersi „Kuningas ja mina”) ning Chagal (Steinmani „Vampiiride tants”). Samuti on ta mänginud mitmetes filmides ja seriaalides.

Marko Matvere on saanud noore näitleja peaauhinna Toruni rahvusvahelisel teatrifestivalil Kontakt '92, Eesti Teatriliidu Ants Lauteri nimeline auhind 1996 ja parima meesnäitleja preemia vabariiklikul teatrifestivalil Draama '97. Ta on ansambli Väikeste Lõõtspillide Ühing solist.

Matvere on lavastanud muusikali „Chicago” (Kander), komöödia „Saateviga” (Szakonyi) ja komöödia „Opéra Comique” (Jackson). 2007. aastal etendus ooperimuusika festivali PromFest raames Endla teatris tema lavastatud ooper „Carmen”. Vanemuise teatris on Marko Matvere lavastanud Offenbachi opereti „Orpheus põrgus” (2010), Massenet' ooperi „Manon” (2009) ja Aintsi ooperi „Rehepapp” (2013).

LAURI „Õuna-Endel” SAATPALU

Vello poeg. Sündinud 1965 Tallinnas. Lõpetanud põhikooli Jakob Kunderi nim Tallinna 32. keskkoolis ja keskkooliduse saanud 1983. aastal Jevgeni Nikonovi nim Tallinna 17. keskkoolist. Lõpetanud 1984. aastal Tallinna 2. tehnikakooli. Peale nurjunud lavakasse astumist ja sõjaväge (1984-1986) töötanud 3 aastat Estonia teatris lavamehena, samal ajal olnud VAT teatri asutajaliige ja näitleja, töötanud Eesti Raadios ja 1992. aastast siiani Trio raadiogrupis toimetaja ning saatejuhina. Kirjutanud enamuse tekstidest ja suure osa muusikast ansamblites Pantokraator, Folkmill, Beep Shop Boys ning Dagö.

Peale viieteistaastast vaheaega taas teatrisse kutsutuna, on mänginud selliseid rolle nagu: Raymond (Albert Camus „Võõras”), Boob (Urmas Lennuki „Boob teab”) Polygon teatris ning Kompajalg (Wilson / Waitsi taskuoperis „Black Rider”) ja Rekvisiitor Streuli „Rekvisiitori tähetunnis”, mis sai ka eelmisel aastal festivali Monomaffia žürii- ja publikupreemia. Järgmine lavastus saab olema Jevgeni Griškovetsi „Kuidas ma koera sõin” VAT teatris.

MERLE „Nõid Minna” JALAKAS

1996 lõpetas Eesti Muusikaakadeemia

alates 1995 Vanemuise teatri ooperi- ja operetisolist

alates aastast 2010 muusikalavastuste lavastaja assistent

laulnud soolopartiisid mitmetes suurvormides

Rolle Vanemuises: mängib ooperitundides „Appi, ooper?!”; sopran, Hiina naine - Purcelli „Haldjakuninganna”; Sylviane - Lehári „Lõbus lesk”; Winifred Banks - Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins”; Haldjas - Põldma / Pajusaare „Lotte jõulupidu”; Atalanta – Händeli „Xerxes”; Musetta – Puccini „Boheem”; Lucia – Donizetti „Lucia di Lammermoor”; Leonore – Nielsen „Maskeraad”; Gianetta – Donizetti „Armujook”; Oscar – Verdi „Maskiball”; Violetta – Kálmáni „Montmartre'i kannike”; Rosina – Rossini „Sevilla habemeajaja”; Krahvinna Ceprano – Verdi „Rigoletto”; Barbarina - Mozarti „Figaro pulm”; Venus - Offenbachi „Orpheus põrgus”; Madame Giry – Webberi „Ooperifantoom” jpt.

Tunnustus: Richard Wagneri Ühingu stipendiumi 1998 aastal; Vanemuise teatri kolleegipreemia 2011

EMT muusikateatri aastapreemia 2011

KARMEN „Liina” PUIS

1993 lõpetas Tartu Heino Elleri nimelise Muusikakooli, 1997 lõpetas Eesti Muusikaakadeemia, 2005 omandas Eesti Muusikaakadeemias Jaakko Ryhäse juures magistrikraadi *cum laude*. Õpingute ajal Eesti Muusikakadeemias töötas Eesti Raadio kooris koorilaulja ja solistina. Alates 1997 Vanemuise teatri ooperi- ja operetisolist, laulnud soolopartiisid paljudes suurvormides.

Rolle Vanemuises: Catharina Vycken – Tubina „Reigi õpetaja”; Abtiss - Rodgersi „Helisev muusika”; sopran, 2. haldjas - Purcelli „Haldjakuninganna”; Elisabetta I, Inglismaa kuninganna - Donizetti „Maria Stuarda”; Hanna Glawari - Lehári „Lõbus lesk”; Charlotte - Massenet’ „Werther”; Tatjana - Tšaikovski „Jevgeni Onegin”; Emilia - Verdi „Othello”; Amastris - Händeli „Xerxes”; Alisa - Donizetti „Lucia di Lammermoor”; Dorabella - Mozarti „Cosi fan tutte”; Olga - Tšaikovski „Jevgeni Onegin”; Hodel - Bocki „Viuldaja katusel”; Berta - Rossini „Sevilla habemeajaja”; Suzuki – Puccini „Madame Butterfly”; Haldjas - Mendelssohni „Suveöö unenägu”; Galatea - Händeli „Acis ja Galatea”; Rosalinde - Straussi „Nahkhiir”; Solveig/Anitra - Griegi „Peer Gynt”; Ema - Olav Ehala „Nukitsamees”; Krahvinna - Mozarti „Figaro pulm”; Diana - Offenbachi „Orpheus põrgus”

Tunnustus: Pälvinud Wagneri ühingu stipendiumi aastal 2006; Teater Vanemuine EMT Muusikapreemia aastal 2007; Eesti Teatriliit - Georg Otsa nimeline auhind 2010; Aasta vanemuislane 2011; Eesti Teatriliidu muusikalavastuste auhinna laureaat 2012.

RASMUS „Sulane Jaan” KULL

2011. aastal lõpetas H. Elleri nimelise Tartu Muusikakooli ja jätkab käesoleval hetkel klassikalise laulu õpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Aastal 2006 lõpetas Tartu Ülikooli inglise keele ja kirjanduse eriala bakalaureusediplomiga ja aastal 2008 lõpetas Glasgow Ülikooli magistrikraadiga (MLitt) foneetika ja sotsiolingvistika erialal.

Aastast 2008 on osalenud solisti ja kooriartistina mitmetes Vanemuise muusikalavastustes, aastast 2014 Vanemuise ooperisolist. Rolle: Henn – Tubina „Reigi õpetaja”; Kusti – Lutsu / Ehala „Nukitsamees”; Monsieru Reyer – Webberi „Ooperifantoom”; Rolf – Rodgers / Hammerstein „Helisev muusika”; Schmidt - Massenet’ „Werther”, Evita armuke - Webber „Evita”; Maurice - Abraham „Savoy ball”; Spoletta - Puccini „Tosca”; Kusti - Ehala „Nukitsamees” jt. Aastatel 2010 - 2012 oli Savonlinna Ooperifestivali koori liige ja aastal 2013 esines koos Eesti Filharmoonia Kammerkooriga Aix-en-Provence'i ooperifestivalil, kus ta laulis Usciere rolli Robert Carseni lavastatud Verdi ooperis „Rigoletto”.

PIRJO „Mõisapreili” PÜVI

2003 Tartu Ülikool inglise keele ja kirjanduse eriala

2007 bakalaureusekraad Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias ooperilaulu erialal

2009 EMTA magistrantuur dotsent Nadja Kuremi lauluklassis

osalenud solistina paljude suurvormide ettekannetel.

Rolle Vanemuises: Carlotta Giudicelli – Webberi „Ooperifantoom”; Viuu – Tubina „Reigi õpetaja”; sopran, Titania, 1. haldjas - Purcell „Haldjakuninganna”; Sophie - Massenet „Werther; Jänes Sophie, Pots-kuujänes – Pöldma / Ernits / Pajusaar „Kosmonaut Lotte”; Damon - Händeli „Acis ja Galatea”; Susanna – W. A. Mozart „Figaro pulm”; Cupido - Offenbach „Orpheus põrgus”; Angelique - Molière „Ebahaige”; Anastasia von Eggenberg - Kálmán „Silva” (RO Estonia)

Tunnustus: rahvusvahelise Richard Wagneri Ühingu 2011. aasta stipendiaat; Kristallkingakese auhinna laureaat 2011 (Eesti Teatriliit); 2011 a toimunud VII Klaudia Taevi nimelise noorte ooperilauljate konkursi finalist - pälvis eriauhinna parima Schuberti „Ave Maria” esituse eest.

VALENTINA „Imbi” KREMEN

1982 lõpetas Heino Elleri nimelise Tartu Muusikakooli

on osalenud T. Valjakka, E. Märtsoni, A. Kapustjanski, L. Puglisi ja J. Anvelti meistrikursustel

alates 1981 oli Vanemuise koorisolist, 2004. aastast töötab teatri ooperisolistina

osalenud suurvormide ettekannetel

andnud arvukalt soolokontserte

Rolle Vanemuises: Anna, Maria teenijanna – Donizetti „Maria Stuarda”; Praskowia - Lehári „Lõbus lesk”;

Miss Corry - Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins”; Larina - Tšaikovski „Jevgeni Onegin”;

Dulcinea – Massenet’ „Don Quijote”; Ulrica – Verdi „Maskiball”; Larina – Tšaikovski „Jevgeni Onegin”;

Ema – Humperdincki „Hansuke ja Greteke”; Kolmas Daam - Mozarti „Võluflööt”; Flora – Verdi „La traviata”;

Suzuki – Puccini „Madame Butterfly”; Maddalena – Verdi „Rigoletto” Azucena – Verdi „Trubaduur”;

Marcellina - Mozarti „Figaro pulm”; Juno - Offenbachi „Orpheus põrgus” jpt.

Tunnustus: Georg Otsa nimeline preemia 2010

MÄRT „Rein” JAKOBSON

1998 lõpetas Eesti Muusikaakadeemia

1999 – 2000 täiendas end Eesti Rahvuskultuuri Fondi stipendiaadina Peterburi Maria teatris

2006 – 2007 täiendas end Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias magistrantuuris professor J. Ryhäse juures

Alates 1997 Vanemuise teatri ooperisolis. Esinenud kontsertidel Eestis, Soomes, Poolas, Venemaal,

Valgevenes.

Rolle Vanemuises: Vangivalvur – Puccini „Tosca”; Härä Zeller - Rodgersi „Helisev muusika”; bass, Uni -

Henry Purcelli „Haldjakuninganna”; Talbot, Shrewsbury krahv – Donizetti „Maria Stuarda”; Karu Eduard,

Muhh-kuujänes – Pöldma / Ernitsa / Pajusaare „Kosmonaut Lotte”; Vürst Gremin - Tšaikovski „Jevgeni

Onegin”; Schlemil, Crespel, Luther – Offenbachi „Hoffmanni lood”; Basilio – Rossini „Sevilla habemeajaja”;

Raimondo – Donizetti „Lucia di Lammermoor”; Krahv Ribbing – Verdi „Maskiball”; Colline – Puccini

„Boheem”; Polyphemus – Händeli „Acis ja Galatea”; Sparafucile, Monterone – Verdi „Rigoletto”; Krahv Des

Griex – Massenet’ „Manon”; Bartolo - Mozarti „Figaro pulm” jpt.

JAAN WILLEM „Ärni” SIBUL

1988 lõpetas Tallinna Riikliku Konservatooriumi

alates 1992 Vanemuise teatri ooperisolist

on osalenud ka paljudes sõnalavastustes, samuti balletilavastuses „Suveöö unenägu”

Rolle Vanemuises: Sciarrone – Puccini „Tosca”; mängib ooperitundides „Appi! Ooper?!”; Max Detweiler – Rodgersi / Hammersteini „Helisev muusika”; Vicomte Cascada - Lehári „Lõbus lesk”; Northbrook - Disney ja Cameron Mackintoshi „Mary Poppins”; Karu Eduard, Muhh-kuujänes – Põldma / Ernitsa / Pajusaare „Kosmonaut Lotte”; Max – Kanderi / Ebbi / Masteroffi „Cabaret”; Rotnõi - Tšaikovski „Jevgeni Onegin”; Belcore – Donizetti „Armujook”; Falstaff – Verdi „Falstaff”; Gianni Scicchi – Puccini „Gianni Scicchi”; Silvio – Leoncavallo „Pajatsid”; dr Doolittle – Lusensi „Dr. Doolittle ja lindude ooper”; Danilo – Lehári „Lõbus lesk”; Onu Joco, Herbie – Styne'i „Gypsy” ; Asparagus, Growltiger, Bustopher Jones – Webberi „Cats”; Tõlpa – Lutsu / Ehala „Nukitsamees” jpt.

Tunnustus: Eesti Näitlejate Liidu aastapreemia 2007

SIMO „Lumemees” BREEDE

Simo Breede alustas lauluõpinguid 2002 H. Elleri nimelises Tartu Muusikakoolis. 2011. aastal

lõpetas magistrantuuri Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias. 2009-2010 õppis Rooma Santa Cecilia

Konservatooriumis vahetusüliõpilasena ning 2010-2011 oli Rahvusooper Estonia noorte solistide

ooperiakadeemia liige. On osalenud C. Hanseni, E. Märtsoni, R. Damsi, B. Piersoni, R. Piernay, A.

Hirvoneni, P. Kotiranta, G. Tucci ja J. Anvelti meistrkursustel. 2009. aastal tegi soolodebüüdi Savonlinna

Ooperifestivalil väikerolliga L'imperial commissario Puccini ooperis „Madama Butterfly”. Laulab Savonlinna ooperifestivali kooris. Alates 2011. sügisest on Vanemuise teatri solist.

Rolle Vanemuises: Monsieur Reyer/ Joseph Buquet – Webberi “Ooperifantoom”; Johann - Massenet’

„Werther”; Pritschitsch - Lehari „Lõbus lesk”; Robertson Ay / Northbrook - Disney ja Cameron Mackintoshi

„Mary Poppins”; Purjus poeet / Coridon / Bottom - Purcelli „Haldjakuninganna”; Suslik Väino / Tik-kuu-

jänes – Põldma / Ernitsa / Pajusaare „Kosmonaut Lotte”; Ernst Ludwig – Kanderi / Ebbi / Masteroffi

„Cabaret”; Zaretski - Tšaikovski „Jevgeni Onegin” Laulnud solistina baritonipartiid mitmete suurvormide

ettekannetel. Tunnustus: aastal 2009 valiti Savonlinna ooperikoori „Aasta lauljaks”. Samal aastal pälvis

Naan Põllu nimelise noorte lauljate stipendiumi.

KÄDY „Luise” PLAAS

Kädy Plaas on lõpetanud 2007. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia klassikalise laulu erialal. Hetkel jätkab ta õpinguid magistrantuuris dotsent Nadja Kuremi lauluklassis. 2006/2007 õppeaastal oli ta vahetusüliõpilane Hamburgi Muusika- ja Teatriakadeemias prof Ingrid Kremlingi lauluklassis. Aastatel 2002–2004 oli Kädy Plaas Eesti Filharmoonia Kammerkoori laulja. Alates 2004. aasta sügisest on ta solist projektiteatris „Nargen Opera”, kus on laulnud Haydni õukonnaooperites „Üksik saar” (Silvia), „Elu kuu peal” (Flaminia) ja „Armida” (Zelmira) ning Beethoveni ooperis „Fidelio” (Marzelline). Kädy Plaas on esinenud solistina paljudes vokaalsuurvormides.

Alates 2003. aastast on osalenud suvisel Haapsalu vanamuusikafestivalil. Lisaks on Kädy Plaas osalenud mitme uudisteose esiettekandel: Toivo Tulevi „Flöödikontsert” (vokaalpartii); „Leave, alas this tormenting” sopranile ja löökpillidele ning „Songs” orkestrile, koorile ja solistidele, Helena Tulve „silences / larmes” oboele ja sopranile, Tõnu Kõrvitsa kammerooperites „Tuleaed” ja „Mu luiged, mu mõtted...” ning Gavin Bryarsi „To define happiness” (maailma esiettekanne). Hooajal 2007/2008 debüteeris Kädy Plaas Paminana Mozarti „Võluflöödis” (Vanemuine) ning Frasquitana Bizet’ „Carmenis” ja Öökuningannana Mozarti „Võluflöödis” (Hamburgi Riigiooper). 2009. nimiosa Massenet’ „Manonis” (Vanemuine) ning Gilda Verdi „Rigolettos” (Rahvusoper Estonia). Talle on omistatud Eesti Kultuurkapitali Helikunsti Sihtkapitali aastapreemia (2007).

JANEK „Kratt; Kurat” SAVOLAINEN

2000 lõpetas Tallinna Pedagoogikaülikooli koreograafia erialal, alates 2000 Vanemuise teatri balletiartist ja koreograaf. Lisaks tantsulavastustele osalenud ka ooperi-, opereti-, muusikali- ja sõnalavastustes. Rolle Vanemuises: „Pähklipureja” (koreograaf-lavastaja Mare Tommingas); „Verevennad” (lavastaja Tiit Ojasoo); „Fluxus” (koreograaf-lavastaja Teet Kask); „Armastuse tango” (koreograaf-lavastaja Mai Murdmaa); Figaro – „Figaro pulm” (koreograaf-lavastaja Oleg Titov); „Pulmareis” (koreograaf-lavastaja Mai Murdmaa); „Anathema” (koreograaf-lavastaja Ruslan Stepanov); Minna Bernays – „Sigmund & Freud” (koreograaf-lavastaja Saša Pepeljajev); Isa, Peeter Paani vari, Krokodill – „Peeter Paan” (lav Oksana Titova); Wilfried – „Giselle” (lav Stanislav Feco); Libl – „Kevade” (lav Ruslan Stepanov); Puck, Robin – Henry Purcell „Haldjakuninganna” (lav Saša Pepeljajev); Valentine – Disney ja Cameron Mackintosh „Mary Poppins” (lav Georg Malvius); Kuningas Andre – „Raimonda” (lavastaja-koreograaf Jelena Pankova) jpt. Lisaks: lavastuse „Peko” (lav Ain Mäeots) liikumisjuht; koreograafia lavastusele „Detektiiv Lotte”; teinud videokujunduse lavastusele „Abba” (lavastaja-koreograaf Ruslan Stepanov); videokujundus lavastusele Tim Firth „Kalendritüdrukud”; koreograafia Põldma / Ernitsa / Pajusaare „Kosmonaut Lottele”; video- ja arvutigraafika lavastusele „Thriller - Tribute to Michael Jackson”. Lavastanud: „Bamby”; „This is a small step for a man...”; „Nixon”; „Vanamees ja meri”.

REIGO „Kubjas Hans” TAMM

Lõpetas 2008. aastal Tapa Gümnaasiumi ja asus õppima Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunsti-kooli näitleja erialale, juhendajaks Elmo Nüganen. Täiendas ennast näitlemises Londonis Rose Bruford College`is. Aastast 2009 õpib Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias klassikalist laulu. Aastast 2014 Vanemuise teatri ooperisolist. Tema rolle Vanemuises: Hans (Aintsi „Rehepapp”) ja Henn (Tubina „Reigi õpetaja”), Ubaldo Piangi – (Webberi „Ooperifantoom”); Camille de Rossillon (Lehari „Lõbus lesk”), Ruiz (Verdi „Trubaduur”), Schmidt (Massenet „Werther”), solist kontsert-etenduses „Õhtu Straussiga”. Rol- lid mujal: Curly (Rodgersi „Oklahoma”), Isa Uuno (Kivirähki „Sibulad ja šokolaad”), Solist (Tormise „Pariisi linnas Londonis”), Heinz Liebling (Beneši „Haljal aasal”), Cacoblethes (Mederi „Kindlameelne Argenia”). Samuti on mänginud muusikalides „Kevadine ärkamine” ja „Shrek”. 2013 aasta suvel laulis Aix-en-Pro- vence ooperifestivali kooris.

Teatrijuht Toomas Peterson

Muusikajuht Paul Mägi

Balletijuht Mare Tommingas

Draamajuht Tiit Palu

Lavastusala juht Rait Randoja

Lavameistrid Kaupo Jalas, Taivo Pöder, Tanel Pärn,Urmas Poom, Jüri Urbel

Dekoratsiooniala Aarne Hansalu, Marika Raudam,Ain Austa, Innari Toome, Andres Lindok, Terje Kiho, Leenamari Pirn, Marko Odar, Sirje Kolpakova, Aleksandr Karzubov, Indrek Ots, Eino Reinapu, Uudo Mäeotsa, Mart Raja, Arvo Lipping

Kostüümiala Ivika Jõesaar, Liisi Ess, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt, Riina Lõhmus, Ivi Vels, Mairit Joonas, Luule Luht,Tia Nuka, Kaire Arujõe, Riin Palumets, Irina Medvedeva, Valentina Kalvik, Inkeri Orasmaa, Daisy Tiikoja, Elli Nöps, Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben, Mati Laas, Malle Värno, Henn Laidvee, Kertu Kokk

Riietusala Piret Univer, Kai Vahter, Anu Kõiv, Kadri Kangur, Raina Varep

Grimm ja soengud Olga Belokon, Madli Laursoo, Kairi Laur, Anne-Ly Soo

Rekvisiidiala Liina Martoja, Kaie Uustal, Angelika Aun, Riin Tammiste, Ave Liivamägi

Valgustusala Andres Sarv, Martin Meelandi, Imbi Mälk, Taivo Pöder

Heli- ja videoala Toivo Tenno, Vladimir Holm

Kava kujundanud Andra Seepter

Kava koostanud Kai Rohejärv

Fotod Gabriela Liivamägi

Tõlked Luisa Tölkebüroo Tartus

ALTIA
EESTI
Eristeks hetkedeks

Vanemuise teatri
toetaja

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA. ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

Maagilisi teatrielamusi

soovib Teile

 kinema

Omade ja võõraste vahel

Teatrihooajalt aitab eesriide tõsta EMT

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.

Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / SEB pank 10102052050006 / Sampo Pank 334408570002

Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Mart Avarmaad, Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

AASTA TOETAJA

AASTA TOETAJA

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tartus

Ametlik hotellipartner Tallinnas

Postimees

KULTUURIMINISTEERIUM

Märt Jakobson ja Lauri Saatpää

Plague

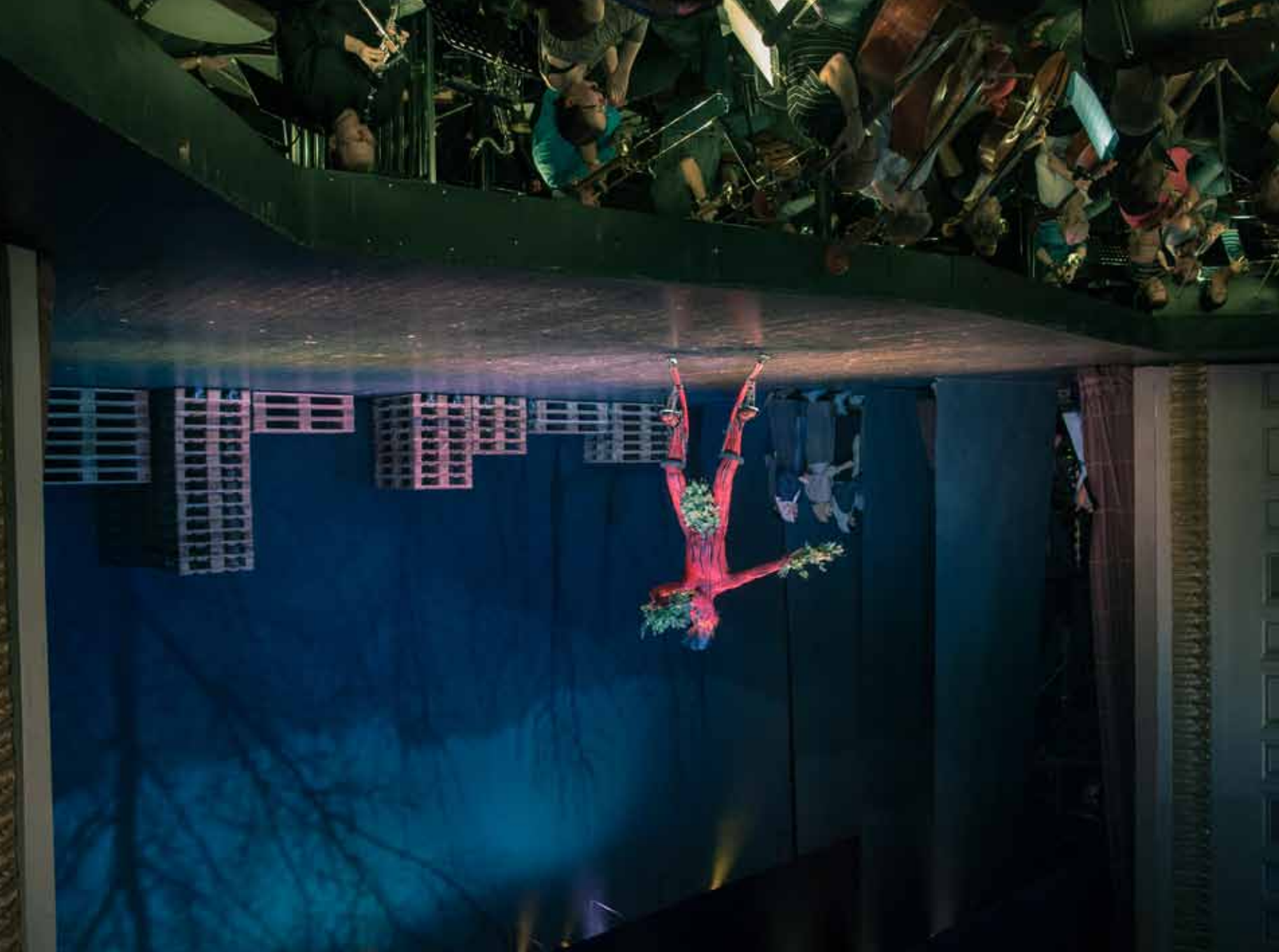
The common enemy unites everyone and this time both the village folk and the manor people are prepared to listen to common sense. Hand in hand and seeing eye to eye they manage to avert a larger number of deaths. But escape does not lead to salvation for everyone; instead it makes the minds of some wander to a course of greater greed.

Sander unites the young

A down-to-earth man standing firm on his own two feet on solid ground can tie all of the tangled knots of a love affair together in his mind. However, it still appears that destiny is stronger than he is. Nobody ever asks for the opinion of heroes and everything that is passing shall be redeemed before the heavens – or the Duke of Hell. And when the day arrives, oftentimes it is no longer important who it was that was running into debt: anyone with a soul is fit to repay it.

Finale

"If I could turn back time, I would not leave the gate open. I would not forget to lock the door, with a creaking, squeaking soul." So says the finale. But time is a bad master for forgotten love. And hence everything ends as usual – blessedly; redeeming. But hope soothes itself by thinking what might have happened if the right words and thoughts had found their way to the speakers' lips.

November

An odd group of people live in a filthy part of the world. Although quite comfortably off, they are still driven by pipedreams to action which seems unreasonable at first glance. The balanced existence of this tiny group of folk is watched over by Old Barny (Sander).

Jaan and soap

It all begins when a farmhand called Jaan, having by accident eaten soap in the manor granary, is taken to Sander's farmyard. Sander is quick to find a cure for the sickly man. The farmhand is carried off to the sauna.

All Souls's Day (Tthe Day after All Saint's Day)

On All Soul's day these folk are in the habit of welcoming the spirits of their forebears to their homes. Hence a scene depicting the master of the farm (Rein) and his daughter (Liina) heating the sauna and preparing for the visit of the spirits. And indeed, the spirits do come. However, death has not tamed them.

Sander's demon

Sander discusses human stupidity with his demon. The demon considers his values to be in place; Sander, however, still feels for his folks in his heart, although he dreams of finer, better-looking and wittier folk.

Life at the manor

Life at the manor, on the other hand, rolls along on its own course with its triumphs and troubles. Emotions range from lover's grief to anguish.

While Luise complains about her hard work and longs for love, farmhand Jaan no longer longs for soap, but for Luise instead. Sander also has his errands to run. So does Old Nick, who, despite being summoned, is not welcomed by anyone.

Courtship ventures of Ona-Endel

In the village, Liina is being wooed by a young man called Ona-Endel, whose view of the world would fit into the smallest of thimbles. Rein's daughter is not particularly enraptured by such a suitor.

Confusion at the manor

At the manor, the paths of different characters yearning for love cross again. Frivolity is lovely to look at, but common sense longs for more practical things. While Luise's soul yearns for taskmaster Hans, the latter admires the frivolous beauty of the squire's daughter. Such is life.

St. Martin's Day

Imbi and Äрни come into the play with an attitude to life far from deep philosophy. Employing the national Martinmas traditions in their own interests, the equally greedy couple do not notice that there are other values in life besides avarice. However, their activities start Old Barny thinking.

Old Barny and the land

Sander thinks about Imbi and Äрни's view of life, which is governed by primeval greed. He finds loneliness in his big heart. Imbi and Äрни and other 'minstrel-beggars' do not keep their greedily desires under control.

Hans's troubles

Taskmaster Hans's love pangs are such that he simply has to go and make himself a demon to help him solve all matters of the heart. And while Sander cautions him to come to his senses, destiny has already decided his path.

Father and daughter

Liina, not at all happy with the suitor chosen by her father, calls on her heart and mind to help her in the depths of her soul. But the latter are in the habit of dozing off at the right moment...

A demon made of snow

Taskmaster Hans has finished making his own demon. But lover's wit is hard to find. Filled with great tenderness he has sculpted his demon out of snow. But snow – to wit, simply water or vapour – comes and goes as the heavens decree.

Sander is tired

Sander, high and dry, calls to the heaven above for help. But time has a nasty habit of passing by. Old Barny is alone and those who are lonely are, time and again, inclined to remain voices calling in the desert.

ACT II

Everyone needs love

In a state of derangement Sander has sought out Minna, a witch with whom he had an affair in his youth. Together they try to find a solution to the young people's love affairs. But, as if passing by, the

Love prompts Jaan to go and see the witch

Farmhand Jaan, yearning for Luise, also seeks out Minna. But it's stupid to be stupid – even the witch knows that. You can't make bread from manure.

Hans' love pangs

The demon made out of snow is not, indeed, capable of carrying the loved one to Hans's bedside, but at the same time, it does promise him the world. Hans is bewitched by the stories told by his wonderful demon, but Sander was not born yesterday and his heart is not warmed by such idle talk.

Sander takes action

Old Barny has decided that if the heavens above do not want lovers to be united, he himself will have to take action again. That was why he went to see the witch in the first place – or at least he likes to think so. But there are too many knots in the lovers' web.

The heavens above become darker

Destiny, a.k.a. Plague, decides to intervene in Sander's clear-cut (if secret) plan with. The past and all wrongdoings are relentless and will not leave the old man alone. Sander again seeks a way to see Minna, the love of his youth. But walking on weedy paths, the scars of past wounds are torn open again.

Old Barny or November

COMPOSER TAUÑO AINTS

URMAS LENNUKS'S LIBRETTO BASED ON A NOVEL BY ANDRUS KIVIRÄHK

MUSIC DIRECTOR AND CONDUCTOR PAUL MÄGI

CONDUCTOR TAAVI KULL

DIRECTOR MARKO MATVERE

SET AND COSTUME DESIGNER IIR HERMELIIN

LIGHTING DESIGNER IMBI MÄLK

CHOREOGRAPHER MARIKA AIDLA

REHEARSAL PIANISTS MADE SÖLG, KATRIN NUUME

CHIEF CHORUS MASTER PIRET TALTS

STAGE MANAGER ÜLLE TINN

SURTITLES BY RAGNE SAUL

CHARACTERS:

OLD BARNY SANDER

WITCH MINNA

LIINA

REIN

LUISE

HANS

JAAAN

YOUNG NOBLEWOMAN

ÄRNI

IMBI

DEMON MADE OF SNOW

ÕUNNA-ENDEL

PEST

DEVIL; SANDER'S DEMON

SOULS

PEASANTS

Vanemuine Opera chorus and Symphony orchestra

vanemuine.ee

Old Barney
or November